

la tribuna

Per què han augmentat els preus amb l'IGI?

La visió injusta de la fiscalitat per part de la dreta andorrana ha acabat sent un problema greu per a la població

PERE LÓPEZ AGRÀS

Exministre de finances

Som ja de ple en un 2013 que desitgem que sigui un any que ens dugui millors notícies en matèria econòmica que les dels anys anteriors. És evident que els desitjos es compliran més fàcilment si evitem agreujar una situació que ja de per si és prou delicada. I m'explico.

L'any 2013 l'hem començat amb un canvi d'aquells que es noten en el dia a dia com és l'entrada en funcionament del nou impost general indirecte, l'IGI. Una modificació transcendent que ha representat un notable trasbals per a empresaris i consumidors del nostre país. Un gran canvi que requeria d'un gran Govern. I aquest no ha estat el cas. I és que l'aplicació de l'IGI ha tingut com a conseqüència un increment de preus que ha estat causat únicament per l'actuació d'un executiu que s'ha oblidat de

L'APLICACIÓ DE L'IGI HA COMPORTAT UNA PUJADA DE PREUS CAUSADA PER L'ACTUACIÓ DEL GOVERN

fer una campanya de divulgació tal com exigia un canvi legislatiu d'aquesta envergadura. El Govern va començar a informar oficialment els empresaris tot just un mes i mig abans de l'entrada en vigor, tot i que la llei s'havia aprovat el mes de juny.

L'entrada en vigor de l'IGI és de ben segur un avenç com a país del qual ens hem de felicitar. Pràcticament tots els estats europeus funcionen amb un impost tipus IVA i també ho fan més de 140 països arreu del món. Aquest avenç és encara més rellevant si valorem el pes que té el comerç internacional a Andorra i la gran millora i simplificació per als empresaris i per a tota l'operativa de comerç internacional que suposarà la seva aplicació.

L'impost general indirecte (IGI) va ser una iniciativa parlamentària del grup socialdemòcrata que es va veure modificada –al meu entendre, de forma desencertada– en el tràmit parlamentari en

diversos aspectes clau, com ara: la liquidació de l'impost a la duana en lloc del moment que es ven el producte; deixar el sector de les assegurances fora de l'IGI; donar un tracte millor i diferenciat a les empreses envers les persones físiques a les segones vendes d'habitatges, o eliminar la reducció que es preveia en la proposició de llei d'un 4,5% dels impostos especials (carburants, alcohol i tabac). Aquest darrer fet ha comportat la pujada d'un bé tan essencial com els carburants.

Si ens centrem en el darrer aspecte de l'increment dels preus, hauríem de recordar que la proposició de llei va reprendre bona part del treball efectuat des del Govern socialdemòcrata, juntament amb tot el rigorós treball dut a terme per elaborar una memòria econòmica que conclouia que la substitució dels impostos indirectes actuals per l'IGI no comportava cap augment de la pressió fiscal.

HI HA UN PREOCUPANT AUGMENT DELS PREUS QUE DERIVA EN UN INCREMENT DE LA PRESSIÓ FISCAL

Així doncs, si bé ara hauríem d'estar en aquestes dates felicitant-nos per l'entrada en vigor de l'IGI d'una forma neutra, malauradament l'entrada en vigor de l'IGI ha comportat un fet que com a consumidors ens està perjudicant de manera significativa. Em refereixo al preocupant increment en els preus que ha comportat i que està suposant un augment significatiu de la pressió fiscal que estem patint com a ciutadans. Una circumstància que, insisteixo, era totalment evitable si el Govern hagués informat com cal sobre les principals modificacions que implica aquest nou impost.

En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que els estudis tècnics van demostrar repetidament que amb el tipus del 4,5% la pressió fiscal amb l'entrada en vigor de l'IGI és equivalent a la suportada amb el conjunt dels impostos indirectes anteriors (IMI, IAC, ISI, IPI, cànon...) que el nou impost finalment ha derogat. Al meu entendre, la neutralitat sobre els preus (de forma global) de l'IGI era l'aspecte fonamental de la seva aplicació i crec que aquest no s'ha assolit perquè el Govern no ha fet la feina de divulgació i de claredat en el missatge que corresponia a un canvi legislatiu d'aquesta naturalesa. La conseqüència no és altra que els empresaris estan absolutament confosos a l'hora de fixar els seus preus de venda, a més que s'ha legislat des de la majoria actual perquè aquest increment es produís com en l'exemple exposat dels carburants.

I per què no ho han fet?

Evidentment la pregunta caldria traspasar-la als màxims responsables de l'executiu, però es pot intuir que al darrere hi ha una manifesta voluntat recaptatòria per part d'un Govern que es veurà aviat atrapat en les seves previsions pressupostàries d'ingressos inflades artificialment.

Fer pagar per la via de la imposició indirecta (la que ens tracta a tots igual sense tenir en compte les possibilitats econòmiques de cadascun de nosaltres) ha estat la política que sempre ha dut a terme la dreta en el nostre país. Aquesta és una visió injusta de la fiscalitat que els socialdemòcrates vam aconseguir modificar parcialment amb l'aprovació de les lleis de l'impost sobre les societats i activitats econòmiques (que tenen en compte els beneficis i la capacitat econòmica de

CAL ESPERAR UN IMPOST A LA RENDA PERQUÈ ES PAGUI SEGONS LES DIFERENTS CAPACITATS ECONÒMIQUES

cada contribuent), en el breu període que vam poder exercir tasques de govern en el nostre país.

Caldrà ara veure si després d'haver-nos augmentat la càrrega d'impostos en el cafè, en el gasoil de calefacció, en una bona part dels serveis que consumim, en el got de vi, la cervesa i en el carburant dels nostres vehicles, la majoria de DA es mantindrà en el tarannà històric de la dreta del nostre país o per contra per fi legislarà un impost sobre la renda en què cadascú contribueixi a finançar el nostre país segons les seves possibilitats econòmiques.

Aquest ha estat el plantejament del Partit Socialdemòcrata i costa trobar explicacions al fet que aquesta legislació no s'hagi fet efectiva l'any 2013, 20 anys (20!) després de l'aprovació de la nostra Constitució. I quan parlo de legislar parlo de legislar de debò i no amb el contorsionisme polític en què vivim des de l'abril del 2011.